

640

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1938 r.

o przepisach przejściowych i uzgadniających, związanych z rozciągnięciem na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.

Na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 612) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) W okresie kampanijnym 1939/40 z części nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego cukru, określonej w § 1 pkt 2) lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1936 r. o zasadach podziału nadwyżki kontyngentu wewnętrznego cukru (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 634), Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona według swego uznania przydziału uzupełniającego na rzecz tej cukrowni, której rejon produkcji zostanie zwiększony na skutek przyłączenia

gospodarstw rolnych, położonych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

(2) Pozostałość z części nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego cukru, wymienionej w ust. (1), po zastosowaniu przepisu w tym ustępie zawartego, zostanie rozdzielona według zasad § 1 pkt 2) lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 634).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Ślawoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

641

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 listopada 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczty i Telegrafów w zakresie ich właściwości, o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Na podstawie art. 6 ust. 4, 8 ust. 6, 15 ust. 3, 22 ust. II pkt 1, 4, 8, 9, 14, 15, art. 30, 44, 49 ust. 5, 55, 63, 71, 72, 73, 117, 118 ust. 2, 121 ust. 4, 133, 134 i 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W przepisach wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820), zmienionych i uzupełnionych rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 9 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 385), z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481) oraz z dnia 9 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 266), wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 8 w ust. 3) pkt a) otrzymuje brzmienie:

„a) od towarów, przywożonych z zagranicy w czynnym obrocie uszlachetniającym lub reparacyjnym oraz wywożonych za granicę w

biernym obrocie uszlachetniającym lub reparacyjnym, z wyjątkiem statków morskich (poz. 1154 pp. 1, 2, 3 taryfy celnej przywózowej) — 4 gr od 100 kg wagi surowej;”;

2) w § 9 kropkę w pkt n) zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy pkt o) w brzmieniu:

„o) za każdorazowym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu — inne towary wolne lub też zwolnione od cła, przywożone drogą lądową.”;

3) w § 12 po ust. 2) dodaje się dwa nowe ust. 3) i 4) w brzmieniu:

„3) Kraj pochodzenia towarów ustala się w zasadzie na podstawie świadectw pochodzenia.

4) Osobne zarządzenia Ministra Skarbu, ogłaszane w Monitorze Polskim, ustalają przypadki, w których kraj pochodzenia towarów powinien być udowodniony wobec władz celnych świadectwem pochodzenia oraz warunki, jakim świadectwa pochodzenia powinny odpowiadać.”;

4) w § 16 do p. 1 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 2) wyraz „kajaki” zastępuje się wyrazami: „jednoosobowe lub dwuosobowe kajaki składane”;

b) ust. 3) otrzymuje brzmienie:

„3) Przedmioty osobistego użytku podróżnych mogą być zwolnione od cła tylko w tym przypadku, jeżeli były przez podróżnego używane i posiadają ślady użycia oraz jeżeli nie ma podejrzenia, że podróż przedsięwzięto jedynie w celu wprowadzenia przedmiotów bez opłaty należności celnych. Drobne przedmioty nowe w niewielkich ilościach urzędy celne mogą zwalniać od należności celnych, jeżeli przedmioty te są przewożone przez podróżnych stale zamieszkałych za granicą.”;

5) § 16 do p. 4 otrzymuje brzmienie:

„Używane przedmioty osobistego użytku, stanowiące własność podróżnych a nadsyłane im oddzielnie, mogą być na pisemny umotywowany wniosek podróżnych zwalniane od należności celnych na podstawie dokumentów upoważniających do podróży do obcych krajów, jeżeli zgłoszenie tych przedmiotów do odprawy celnej nastąpiło w ciągu 6 miesięcy, licząc od daty przyjazdu podróżnego do kraju, oznaczonej w dokumencie. Bez wykazania się dokumentem z adnotacją kontroli paszportowej o dacie przyjazdu podróżnego do kraju zwolnienie może być przyznane przez Dyрекcję Ceł po udowodnieniu przez podróżnego pobytu za granicą. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie zwolnienie od należności celnych przedmiotów, zgłoszonych do odprawy celnej po upływie 6 miesięcy od daty przyjazdu podróżnego do kraju, może być przyznane przez Ministerstwo Skarbu.”;

6) w § 16 do p. 8 dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Od żądania przedłożenia dyplomów można odstąpić, jeżeli na samych przedmiotach są wyryte względnie w inny sposób trwale oznaczone dane, które wskazują niewątpliwie na charakter tych przedmiotów jako upominków lub nagród.”;

7) w § 16 do p. 9 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 3) pkt b) otrzymuje brzmienie:

„b) tak zwane towary kolonialne:

- I. wanilia, szafran — o wadze próbki nie wyżej 10 g z bezpośrednim opakowaniem;
- II. kardamon, kwiat i gałka muskatołowa, cynamon, pieprz, imbir, goździki, badian, majeranek — o wadze próbki nie wyżej 50 g z bezpośrednim opakowaniem;
- III. owoce suszone o wadze próbki nie wyżej 350 g z bezpośrednim opakowaniem;

IV. inne — jak herbata, kawa, ryż itp. o wadze próbki nie wyżej 250 g z bezpośrednim opakowaniem”;

b) ust. 6) otrzymuje brzmienie:

„6) Wszelkie wzory i próbki, według których mają być wykonane towary przeznaczone na eksport, nadchodzące pod adresem Państwowego Instytutu Eksportowego, izb przemysłowo-handlowych, izb rolniczych, izb rzemieślniczych i innych instytucji samorządu gospodarczego mogą być zwalniane od cła na podstawie zaświadczenia instytucji odbiorczej, stwierdzającego, że chodzi w danym przypadku o wzory i próby, według których mają być wykonane towary, przeznaczone na eksport; takie same wzory i próby, nadchodzące pod adresem zakładów przemysłowych, mogą być zwalniane od cła na podstawie analogicznego zaświadczenia, wystawionego przez Państwowy Instytut Eksportowy lub terytorialnie właściwą izbę przemysłowo-handlową.”;

8) w § 16 do p. 14 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 1) dodaje się na końcu dwa nowe zdania w brzmieniu:

„Osoby przesiedlające się z państw, których prawodawstwa nie przewidują poświadczania spisów ruchomości przez władze administracyjne, mogą przedstawiać spisy swych ruchomości poświadczone w sposób w tych państwach ustalony. Do badania, czy sposób poświadczania spisu ruchomości odpowiada prawodawstwu względnie zwyczajom danego państwa, powołany jest urząd zagraniczny Rzeczypospolitej Polskiej, uwierzytelniający poświadczenie.”;

b) po ust. 4) dodaje się nowy ustęp 4 a) w brzmieniu:

„4 a) Motocykle z silnikami o pojemności cylindrów powyżej 100 cm³ i samochody, należące do osób przesiedlających się, mogą być zwalniane od należności celnych, jeżeli samochód lub motocykl był za granicą w użyciu danej osoby przesiedlającej się co najmniej w przeciągu roku, licząc wstecz od daty przesiedlenia się tej osoby do polskiego obszaru celnego. Na wyjątki od tej zasady może zezwalać Ministerstwo Skarbu. Jako udowodnienie okresu używania za granicą przywiezionego samochodu względnie motocyklu osoba przesiedlająca się obowiązana jest złożyć zaświadczenie władzy administracyjnej dotychczasowego miejsca zamieszkania, stwierdzające datę zarejestrowania na jej nazwisko samochodu względnie motocyklu. Warunek co najmniej rocznego okresu używania nie ma zastosowania przy zwalnianiu od należności celnych, jako rzeczy przesiedlenia, samochodów i motocykli, należących do członków dyplomatycznych i konsularnych przedstawicielstw Rzeczypospolitej Polskiej za granicą.”;

c) ust. 6) otrzymuje brzmienie:

„6) Zwolnione od należności celnych nie może być osoby przesiedlającej się nie może być

przez nią odstąpione osobie trzeciej w ciągu dwóch lat od daty wydania do wolnego obrotu, czy to za zapłatą, czy też bezpłatnie, bez uprzedniego uiszczenia należności celnych. Osoba przesiedlająca się powinna złożyć w urzędzie celnym odpowiednie zobowiązanie co do nieodstępowania osobom trzecim w ciągu dwóch lat zwolnionego od należności celnych mienia oraz poświadczenie zarządu gminy, że mieszka na polskim obszarze celnym. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Dyrekcje Ceł mogą zezwalać na wcześniejsze odstąpienie osobie trzeciej zwolnionych od należności celnych rzeczy przesiedlenia. Odstąpienie osobie trzeciej rzeczy przesiedlenia przed upływem dwuletniego okresu bez zezwolenia właściwej Dyrekcji Ceł powoduje, niezależnie od odpowiedzialności z prawa karnego skarbowego, obowiązek uiszczenia należności celnych, przypadających od odstąpionych przedmiotów; w przypadkach wyjątkowych Ministerstwo Skarbu może zwalniać od obowiązku uiszczenia należności celnych.”

d) ust. 8) otrzymuje brzmienie:

„8) Rzeczy osób przesiedlających się powinny być przywiezione przed upływem roku od daty przesiedlenia się tych osób do polskiego obszaru celnego, przy czym rzeczy te powinny być przywiezione zasadniczo jednorazowo. Jeżeli jednak mają być przywiezione partiami, strona powinna zgłosić w urzędzie celnym przy odprawie pierwszej partii zastrzeżenie co do przywozu pozostałych według spisu rzeczy i zgłosić je do odprawy w tym samym urzędzie celnym w ciągu sześciu miesięcy od daty ostatecznej odprawy pierwszej partii. Zwolnienie od należności celnych rzeczy przesiedlenia przywiezionych po upływie roku od daty przesiedlenia się danej osoby do polskiego obszaru celnego względnie po upływie sześciu miesięcy od daty ostatecznej odprawy pierwszej partii, może być przyznane przez Ministerstwo Skarbu, jeżeli przywóz tych rzeczy z ważnych powodów nie mógł nastąpić w przepisanim terminie.”

9) w § 16 do p. 15 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 3) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Rowery i motocykle z silnikami o pojemności cylindrów do 100 cm³ mogą być zwalniane od cła przez Dyrekcje Ceł we własnym zakresie.”

b) w ust. 4) dodaje się na końcu dwa nowe zdania w brzmieniu:

„Odstąpienie osobie trzeciej zwolnionych od cła przedmiotów wyprawy ślubnej przed upływem dwuletniego okresu bez zezwolenia właściwej Dyrekcji Ceł powoduje, niezależnie od odpowiedzialności z prawa karnego skarbowego, obowiązek uiszczenia należności celnych przypadających od odstąpionych przedmiotów; w przypadkach wyjątkowych Ministerstwo

Skarbu może zwalniać od obowiązku uiszczenia należności celnych.”

10) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. Do zwalniania od należności celnych przedmiotów objętych punktami 1 — 12 ust. I art. 22 oraz punktami 1 — 11, 17, 21, 23 i 24 ust. II art. 22 upoważnia się urzędy celne, z wyjątkiem przypadków zastrzeżonych w § 16 do p. 4 kompetencji Dyrekcji Ceł i Ministerstwa Skarbu. Do zwalniania od należności celnych przedmiotów objętych punktami 13—16 i 25 ust. II art. 22 upoważnia się Dyrekcje Ceł, z wyjątkiem przypadków zastrzeżonych kompetencji Ministerstwa Skarbu w § 16 do p. 14 ust. 4 a i 8 oraz do p. 15 ust. 3. Dyrekcje Ceł mogą upoważnić urzędy celne I klasy do zwalniania od należności celnych przedmiotów objętych punktami 14 i 16 ust. II art. 22, z wyjątkiem przypadków zastrzeżonych Ministerstwem Skarbu.”

11) w § 19 ust. 2) otrzymuje brzmienie:

„2) Na ruch osobowy i towarowy przez granicę celną na drogach ubocznych, poza przypadkami przewidzianymi w międzypaństwowych umowach granicznych, wymagane jest zezwolenie Dyrekcji Ceł, niezależnie od zezwoleń wydawanych przez inne władze na podstawie odrębnych przepisów.”

12) w § 24 w ust. III pkt 3), 4) i 6) otrzymują brzmienie:

„3) Środki lecznicze, wymienione i nie wymienione w wykazach a przeznaczone do własnego użytku, wolno sprowadzać w drobnych ilościach na podstawie pozwolenia Ministerstwa Skarbu bez zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Pozwolenia te będą udzielane po przedstawieniu przez stronę recepty lekarza, stwierdzającej konieczność użycia tego środka oraz niemożność zastąpienia go środkiem wyrobu krajowego. Środki lecznicze tego rodzaju w ilości nie przekraczającej 300 g mogą być odprawiane przez urzędy celne pierwszej klasy we własnym zakresie bez osobnego pozwolenia. Urzędy celne pierwszej klasy są upoważnione również do odprawy we własnym zakresie środków leczniczych wszelkiego rodzaju i specyfików farmaceutycznych, sprowadzanych w niewielkich ilościach przez zakłady naukowe oraz szpitale rządowe, komunalne i instytucje ubezpieczeń społecznych w celach badawczych. Do odprawy powinno być przedstawione urzędowi celnemu odpowiednie zaświadczenie rektora, dziekana, kierownika kliniki, szpitala itp.

4) Przywóz surowic i szczepionek, używanych w praktyce lekarskiej, może być dopuszczony za każdorazowym zezwoleniem Ministra Opieki Społecznej i na warunkach w zezwoleniu tym określonych. Surowice i szczepionki, sprowadzane w niewielkich ilościach przez kliniki uniwersyteckie w celach badawczych, mogą być odprawiane przez urzędy celne pierwszej klasy bez zezwolenia Ministra Opieki Społecznej, je-

żeli przy odprawie zostanie przedstawione urzędowi celnemu odpowiednie zaświadczenie rektora lub kierownika kliniki.

6) Fosfor biały (żółty) oraz produkty zapalne, zawierające fosfor biały (żółty), mogą być przywożone z zagranicy na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministra Opieki Społecznej.”;

13) po § 25 dodaje się nowy paragraf 25a w brzmieniu:

„§ 25a. Oprócz towarów, podlegających ograniczeniom przewozowym według § 24 ust. IV i V, przewóz przez polski obszar celny następujących towarów podlega niżej podanym ograniczeniom:

1) Wszelkiego rodzaju broń typu wojskowego, amunicję do niej, granaty, bomby, urządzenia wybuchające i materiały wybuchowe oraz inne wojskowe środki walki, tudzież części i przybory do nich można przewozić przez polski obszar celny za pozwoleniem Ministerstwa Spraw Wojskowych.

2) Broń i amunicję typu niewojskowego oraz gołębie wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem tzw. rysi polskich, garlaczy i pawiaków, można przewozić przez polski obszar celny za pozwoleniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

3) Substancje i przetwory odurzające (opium, kokaina, heroina itp.) można przewozić przez polski obszar celny za pozwoleniem Ministerstwa Opieki Społecznej.”;

14) w § 27 w ust. 1) pkt c) i h) otrzymują brzmienie:

„c) towary nadsyłane w przesyłkach pocztowych i lotniczych, nie stanowiące przedmiotów zbytku i przeznaczone do osobistego użytku a nie na handel lub do celów przemysłowych, o wadze towaru w jednej przesyłce do 500 gramów;

h) towary w ilości nie przekraczającej 2 kg wagi wymiarowej, nadsyłane w przesyłkach pocztowych i lotniczych w darze do własnego użytku obdarowanych, a nie na handel, jeżeli okoliczność ta może być stwierdzona lub wynika niewątpliwie z charakteru przesyłki i stosunków osobistych odbiorców.”;

15) w § 29 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 1) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych przypadkach upoważniać urzędy celne do odprawiania w pomieszczeniach przewozowych bez wyładowania do magazynów celnych również towarów nie wymienionych w zał. IV.”;

b) ust. 3) otrzymuje brzmienie:

„3) Towary, które nie podlegają odprawie w pomieszczeniach przewozowych (ust. 1), powinny być zasadniczo wyładowane do magazynów celnych.”;

16) w § 33 po ust. 7) dodaje się nowy ust. 8) w brzmieniu:

„8) Zgłoszenie towaru z urzędu przez zarząd magazynu (ust. 7) nie pozbawia strony, uprawnionej w myśl art. 37 do złożenia zgłoszenia celnego, prawa do dalszego załatwiania formalności celnych związanych z odprawą.”;

17) w § 34 po ust. 3) dodaje się nowy ust. 3a) w brzmieniu:

„3a) Za uprawnionego do rozporządzenia towarem przechowywanym w prywatnym składzie celnym a w związku z tym za uprawnionego do złożenia wniosku o dalszą odprawę (art. 71 ust. 5) uważa się przedsiębiorcę składowego.”;

18) w § 35 ust. 2), 11) i 16) otrzymują brzmienie:

„2) Koncesji udziela Minister Skarbu na okres 5 lat; okres ten może być przedłużany. Minister Skarbu może również udzielać koncesji na okresy próbne od 1 roku, do 3 lat. Koncesja nie może być odstąpiona innej osobie bez zezwolenia Ministra Skarbu.

11) Agent celny obowiązany jest do prowadzenia księgi zgłoszonych do odprawy celnej przesyłek, zawierających następujące dane: numer kolejny, kraj pochodzenia towaru, nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy towaru, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby uprawnionej do rozporządzania towarem w rozumieniu art. 37, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy towaru, znaki i numery przesyłki, ilość sztuk, nazwę towaru, wagę brutto towaru, rodzaj odprawy, numer i datę zgłoszenia celnego oraz numer i datę rachunku, wystawionego za załatwienie formalności celnych. Wszelkie wydatki, jakie przy odprawie celnej agent celny ponosi w zastępstwie mocodawcy z tytułu uiszczenia cła, opłat manipulacyjnych i innych pobieranych przez urząd celny należy ściśle podawać mocodawcy w rachunku i udowadniać wydatki dokumentami. Opłata pobierana przez agenta celnego za załatwienie formalności celnych w zastępstwie mocodawcy powinna być wykazana w rachunku w oddzielnej pozycji. Pobieranie dodatkowych opłat za załatwienie formalności celnych poza opłatą przewidzianą w art. 38 ust. 6 nie jest dozwolone. Odpisy wystawionych rachunków agent celny obowiązany jest przechowywać w ciągu 3 lat dla kontroli władz celnych.

16) Agent celny obowiązany jest zawiadamiać Ministerstwo Skarbu o wszelkich zmianach w rejestrze handlowym dotyczących jego przedsiębiorstwa. Zmiana osób wchodzących w skład spółek jawnej i komandytowej, zaś w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zmiana osób w zarządzie spółki, powodują wygaśnięcie koncesji, jeżeli zmiany te zostały dokonane bez uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu.”;

19) w § 36 w ust. 2) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Minister Skarbu może upoważnić urzędy celne do przyjmowania w wyjątkowych przypadkach i pod określonymi warunkami swia-

dektw pochodzenia dla uzyskania zniżki konwencyjnej również po wydaniu towaru do wolnego obrotu.”;

20) w § 44 w ust. 1) I średnik w pkt c) zastępuje się przecinkiem i dodaje się nowy pkt d) w brzmieniu:

„d) nad towarami zwolnionymi od cła pod określonymi warunkami;”;

21) w § 47 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 1) pkt i) otrzymuje brzmienie:

„i) towarów objętych pozycjami taryfy celnej: 36 p. 2; 37 p. 1; 38; 39; 44 p. 2; 46 p. 2; 83; 84; 85; 91 pp. 1, 2, 3; 148; 149; 157 p. 1; 180 p. 2; 181; 182; 184 p. 2; 747; 837,”;

b) po ust. 2) dodaje się nowy ust. 2a) w brzmieniu:

„2a) Towary podlegające w myśl niniejszego paragrafu zgłoszeniu ustnemu mogą być przez stronę zgłoszone na piśmie.”;

22) w § 48 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 3) pkt h) otrzymuje brzmienie:

„h) wartość towarów w przypadkach, gdy cło wymierza się również od wartości towaru,”;

b) ust. 6) otrzymuje brzmienie:

„6) Ogólne zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

a) wymienione w ust. 3 a-e, i, k, l,

b) w przybliżeniu — wagę brutto towarów lub netto, gdy towar jest bez opakowania,

c) nazwę handlową lub potoczną towarów, przy czym, gdy w jednej przesyłce znajdują się różne towary, podana nazwa może nie obejmować wszystkich towarów.”;

23) w § 49 ust. 4) otrzymuje brzmienie:

„4) Po ustaleniu wyniku rewizji (§ 42) urząd celny dokonywa wymiaru należności celnych lub zwolnienia od cła i potwierdza datę uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych. Potwierdzenie takie powinno być dokonane w sposób ustalony przepisami rachunkowo-kasowymi dla władz i urzędów celnych. Jeżeli towary podlegają ograniczeniom przywozowym, należności celne i inne nie mogą być przez urząd celny przyjęte, dopóki strona nie wypełni warunków ustanowionych dla przywozu tych towarów. Również w przypadkach przewidzianych w § 47 ust. 3) oraz w § 48 ust. 11) urząd celny nie przyjmuje należności celnych i innych, zanim strona nie przedstawi wymaganych tymi przepisami dokumentów. W przypadkach wyjątkowych, gdy chodzi o odprawę celna towaru w nieznacznej ilości, stanowiącego części składowe technicznego wyposażenia niezbędne do utrzymania w ruchu zakładu użyteczności publicznej lub innego zakładu przemysłowego, naczelnicy urzędów celnych mogą zezwalać na umotywowany wniosek zakładu na przyjęcie należności celnych i innych, bez przedstawienia pozwolenia przywozu i na wydanie towaru do

wolnego obrotu, jeżeli strona złoży w urzędzie celnym: a) zaświadczenie właściwej terytorialnie izby przemysłowo-handlowej, stwierdzające konieczność niezwłocznego wydania towaru, jako stanowiącego części składowe technicznego wyposażenia niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania danego zakładu, b) pisemne zobowiązanie, iż dostarczy wymagane pozwolenie przywozu w ciągu 60 dni od dnia podjęcia towaru do wolnego obrotu lub w razie nieprzedstawienia pozwolenia przywozu wpłaci do kasy urzędu celnego w tymże terminie kwotę odpowiadającą wartości towaru wydane go do wolnego obrotu bez pozwolenia przywozu.”;

24) w § 51 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 3) dodaje się na końcu dwa nowe zdania w brzmieniu:

„Przy odprawie samochodów, motocykli z silnikami o pojemności cylindrów powyżej 100 cm³ i motocykli z wózkami bez względu na pojemność silników wydaje się na każdy poszczególny samochód względnie motocykl oddzielny dowód uiszczenia należności celnych, w którym oznacza się dane dotyczące oclonego samochodu lub motocyklu, jako to: markę, numer motoru, numer podwozia i ilość cylindrów. Gdy jedno zgłoszenie celne obejmuje więcej niż jeden samochód lub motocykl, wydaje się na każdy samochód lub motocykl, jako dowód uiszczenia należności celnych, osobne pokwitowanie według wzoru Nr 8.”;

b) ust. 4) otrzymuje brzmienie:

„4) Gdy w jednej sztuce znajdują się również towary podlegające ograniczeniom przywozowym lub towary, które z innych ważnych powodów nie mogą być podjęte przez stronę do wolnego obrotu, naczelnik urzędu celnego może zezwolić na wydzielenie takich towarów, jeżeli do uwzględnienia tego wniosku nie ma jakichkolwiek przeszkód.”;

25) w § 54 ust. 4) otrzymuje brzmienie:

„4) W przypadkach, gdy po dokonaniu odprawy wywozowej towary uległy zniszczeniu przed wywozem ich za granicę i fakt ten na wniosek strony został protokolarnie przez urząd celny stwierdzony, pobrane należności celne podlegają zwrotowi. Również podlegają zwrotowi pobrane należności celne w przypadku, gdy strona po dokonaniu odprawy wywozowej zaniechała wywozu towaru za granicę i zgłosiła o tym w urzędzie celnym pisemny wniosek. Wniosek taki może być przez stronę napisany na złożonym zgłoszeniu.”;

26) w § 55 ust. 1), 2) i 6) otrzymują brzmienie:

„1) Zgłoszenie ustne towarów ma zastosowanie przy ostatecznej odprawie wywozowej:

a) żywych zwierząt,

b) towarów ulegających szybkiemu zepsuciu,

c) w ruchu podróży,

d) w małym ruchu granicznym,
e) przesyłek odprawianych w ruchu pocztowym i lotniczym oraz wszystkich towarów wolnych od cła wywozowego — z wyjątkami, dla których ustanowiono odrębny tok postępowania,

f) w innych przypadkach za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

2) Jeżeli przy zgłoszeniu ustnym towarów jest pobierana opłata celna, urząd celny sporządza wynik rewizji i wydaje kwit celny na formularzu według wzoru Nr 9.

6) Potwierdzenie deklaracji stwierdzającej wywóz towaru może być uskutecznione przez urząd celny tylko w tym przypadku, gdy deklarację złożono w urzędzie celnym jednocześnie z ustnym zgłoszeniem towaru do odprawy wywozowej. Uskutecznianie potwierdzeń przez urzędy celne po dokonaniu wywozu towaru za granicę nie jest dozwolone.”;

27) po § 57 dodaje się nowy paragraf 57 a w brzmieniu:

„§ 57 a. Potwierdzenia wywozu towarów za granicę mogą być wydawane w zasadzie tylko jeden raz. Jeżeli warunki eksportowe tego wymagają, Ministerstwo Skarbu może zezwolić na wydawanie dodatkowych potwierdzeń wywozu towarów za granicę.”;

28) w § 60 w ust. 1) pkt a) otrzymuje brzmienie:

„a) z chwilą upływu terminu ważności udzielonego pozwolenia.”;

29) w § 64 w ust. 1) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Gdy znakowania towaru nie można dokonać, zabezpieczenie rozpoznania tożsamości może być uskutecznione za zezwoleniem naczelnika urzędu celnego przez dokładne opisanie towaru, jeżeli takie opisanie zabezpieczy dostatecznie stwierdzenie tożsamości towaru.”;

30) w § 65 ust. 3) i 5) otrzymują brzmienie:

„3) Wyznaczony termin może być przedłużony przez władzę, która udzieliła pozwolenia. Termin wyznaczony przez urząd celny we własnym zakresie może tenże urząd przedłużyć jeden raz na okres nie dłuższy od okresu pierwotnie wyznaczonego. Dalszego przedłużenia terminu wyznaczonego przez urząd celny może udzielić na okres do dwunastu miesięcy Dyrekcja Cła, a na dalszy okres — Ministerstwo Skarbu.

5) Towary odprawione warunkowo w przywozie mogą być za zezwoleniem władz celnych złożone do składu celnego. W przypadkach obrotu uszlachetniającego czynnego dotyczy to zarówno towaru nieprzerobionego jak i w stanie uszlachetnionym. Złożenie do składu celnego jest równoznaczne z powrotnym wywozem towarów za granicę. Towary takie z chwilą złożenia ich do składu celnego nabierają charakteru towarów celnych. Na złożenie do składu celnego towaru odprawionego warunkowo udziela pozwolenia ta władza celna, która wydała zezwolenie na dokonanie warunkowej odprawy

towaru. Jeżeli na dokonanie warunkowej odprawy nie jest wymagane osobne zezwolenie władzy celnej, to w tym przypadku na złożenie towaru do składu celnego udziela pozwolenia urząd celny, który dokonał we własnym zakresie warunkowej odprawy towaru. Wniosek o złożenie do składu celnego towaru odprawionego warunkowo powinien być złożony przez stronę przed upływem terminu wyznaczonego do powrotnego wywozu towaru za granicę.”;

31) w § 66 ust. 3) i 7) otrzymują brzmienie:

„3) Na złożenie zabezpieczenia celnego w innej formie wymagane jest zezwolenie Ministra Skarbu.

7) Jeżeli towar odprawiony warunkowo nie został wywieziony lub przywieziony w ustalonym terminie, gotówkowe zabezpieczenie celne (całość lub część) należy zarachować ostatecznie jako wpływ celny niezwłocznie po upływie 30 dni od upływu terminu powrotnego wywozu lub powrotnego przywozu. Gdy zabezpieczenie celne zostało złożone w papierach wartościowych lub w innej formie (ust. 3) należy wezwać zobowiązanego do uiszczenia gotówką przypadających należności celnych i innych (art. 56), wyznaczając zobowiązanemu 30-dniowy termin zapłaty. W razie nieuiszczenia należności w powyższym terminie papiery wartościowe podlegają sprzedaży na zasadach ustalonych osobnymi przepisami. Przy zabezpieczeniach złożonych w formie bankowych listów gwarancyjnych urząd celny przystępuje do realizacji listu gwarancyjnego po upływie terminu powrotnego wywozu lub przywozu.”;

32) w § 67 wprowadza się zmiany następujące:

a) po ust. 4) dodaje się nowy ust. 4 a) w brzmieniu:

„4 a) Jeżeli towary wymienione w ust. 1) nie zostały w oznaczonym okresie wywiezione z powrotem za granicę, urząd celny postępuje w sposób wskazany w § 66 ust. 7). Strona może być przez urząd celny zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty w wysokości wartości towarów, jeżeli przedstawi w ciągu 30 dni od wezwania do uiszczenia tej opłaty pozwolenie przywozu oraz inne dokumenty wymagane przy ostatecznej odprawie w myśl § 47 ust. 3) i § 48 ust. 11). W przypadkach gdy zabezpieczenie wartości towaru było złożone w gotówce, zabezpieczenie to podlega zwrotowi, jeżeli strona przedstawi pozwolenie przywozu oraz inne dokumenty wymagane przy ostatecznej odprawie w myśl § 47 ust. 3) i § 48 ust. 11) w ciągu 30 dni od daty upływu terminu powrotnego wywozu.”;

b) w ust. 5) liczbę „4” zastępuje się liczbą „4 a”;

33) w § 69 wprowadza się zmiany następujące:

a) ust. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) Towar odprawiony warunkowo w przywozie według zgłoszenia ustnego podlega przy

powrotnym wywozie odprawie również na podstawie zgłoszenia ustnego według zasad ustalonych dla odprawy ostatecznej. Zamiast zgłoszenia ustnego strona może złożyć zgłoszenie na piśmie.”,

b) w ust. 3) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Przy wywozie towarów wyprodukowanych w obrocie uszlachetniającym czynnym z zagranicznych surowców i półfabrykatów Ministerstwo Skarbu może zwolnić stronę od obowiązku złożenia przy zgłoszeniu wywozowym dokumentu odprawy przywózowej, dotyczącego wywozonego towaru.”,

c) w ust. 4) pkt b) otrzymuje brzmienie:

„b) rodzaj i ilość odprawionego warunkowo zagranicznego towaru użytego do przerobu; dane te zamiast w zgłoszeniu wywozowym mogą być oznaczone w specyfikacji, która w tym przypadku powinna być dołączona w sposób trwały do zgłoszenia celnego wywozowego.”,

d) w ust. 6) wyraz „przywóz” zastępuje się wyrazem „wywóz”;

e) po ust. 8) dodaje się nowy ust. 9) w brzmieniu:

„9) Przy powrotnym wywozie za granicę towarów wytworzonych w obrocie uszlachetniającym czynnym z zagranicznych surowców i półfabrykatów Ministerstwo Skarbu może zwolnić stronę od obowiązku oznaczania w zgłoszeniu celnym wywozowym numeru i daty dokumentu warunkowej odprawy przywózowej (ust. 2) i ust. 8) p. b). Jednocześnie z udzieleniem takiego zwolnienia będzie ustalony sposób przeprowadzenia likwidacji warunkowych odpraw przywózowych zagranicznych surowców i półfabrykatów.”;

34) w § 71 po ust. 2) dodaje się nowy ust. 3) w brzmieniu:

„3) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Ministerstwo Skarbu może zezwolić na dodatkowe zastosowanie odprawy warunkowej do towaru odprawionego ostatecznie i wydanego do wolnego obrotu bez zabezpieczenia tożsamości, a następnie przeznaczonego do przerobu w obrocie uszlachetniającym czynnym, o ile tożsamość tego towaru zostanie dodatkowo w sposób niewątpliwy stwierdzona i zabezpieczona. Podanie o dodatkowe zastosowanie w tych przypadkach odprawy warunkowej powinno być wniesione w ciągu 3 miesięcy od daty uiszczenia należności celnych. Zwrot należności celnych uiszczonych przez stronę przy ostatecznej odprawie następuje dopiero po przerobieniu towaru w obrocie uszlachetniającym czynnym i następnie wywiezieniu go za granicę lub złożeniu do składu celnego w wyznaczonym terminie.”;

35) § 72 i jego tytuł otrzymują brzmienie:

„Zasady likwidowania warunkowej odprawy przywózowej towarów poza powrotnym wywozem za granicę i złożeniem do składu celnego.

§ 72. 1) Warunkowa odprawa przywózowa opakowań może być zlikwidowana poza powrotnym ich wywozem za granicę lub złożeniem do składu celnego również przez zniszczenie tych opakowań pod dozorem celnym lub przerobienie pod tymże dozorem na towar wolny od cła. Zniszczenie opakowań lub przerobienie ich na towar wolny od cła następuje staraniem i na koszt strony.

2) Pozwoleń na zlikwidowanie warunkowej odprawy przywózowej opakowań w sposób przewidziany w ust. 1) udziela władza celna, która wydała pozwolenie na warunkową odprawę. Wniosek o udzielenie takiego pozwolenia powinien być złożony przez stronę przed upływem terminu wyznaczonego do powrotnego wywozu opakowań.

3) O dokonany zniszczeniu lub przerobieniu opakowań powinien być sporządzony protokół urzędowy w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje strona, a drugi służy urzędowi celnemu za podstawę do zwrotu zabezpieczenia celnego.

4) W przypadkach wyjątkowych Ministerstwo Skarbu może zezwolić na zlikwidowanie w sposób przewidziany w ust. 1) warunkowej odprawy przywózowej i innych towarów. W tych przypadkach Ministerstwo Skarbu może zezwolić na zlikwidowanie warunkowej odprawy przywózowej towarów również przez zrzeczenie się ich na rzecz Skarbu Państwa.”;

36) w § 73 ust. 5) otrzymuje brzmienie:

„5) Etykiety, rysunki, pieczętki itp., nadsyłane przez zagranicznych odbiorców towaru krajowego pod adresem firm produkujących na eksport i służące do oznaczenia towarów w celu łatwiejszego ich zbytu za granicą, mogą być odprawiane warunkowo, bez względu na to skąd pochodzą, za każdorazowym zaświadczeniem izby przemysłowo-handlowej, stwierdzającym konieczność przywozu. Zabezpieczenia wartości warunkowo odprawionych etykiet, rysunków, pieczętek itp. nie pobiera się.”;

37) w § 90 ust. 3) otrzymuje brzmienie:

„3) Ważność pozwoleń udzielanych na przywóz towarów w obrocie uszlachetniającym czynnym nie może przekraczać w zasadzie jednego roku. Odnowienie takiego pozwolenia na następny okres wymaga złożenia ponownego podania. Na obrót uszlachetniający czynny niektórymi towarami mogą być udzielane firmom godnym zaufania pozwolenia bezterminowe. W pozwoleniach bezterminowych określa się w przybliżeniu ilości poszczególnych towarów, jakie mogą być corocznie sprowadzane z zagranicy. Pozwolenie bezterminowe może być w każdym czasie cofnięte bez podania powodów za trzymiesięcznym wypowiedzeniem. Bez wypowiedzenia pozwolenie takie może być cofnięte tylko w przypadkach przewidzianych w § 60 ust. 2. Pozwolenie bezterminowe traci swą ważność,

jeżeli firma w ciągu jednego roku od daty jego wydania nie sprowadziła z zagranicy na zasadzie tego pozwolenia żadnej partii towaru.”;

38) w § 100 w ust. 2) pkt b) otrzymuje brzmienie:

„b) z granicznego urzędu celnego do wewnętrznego lub innego granicznego urzędu celnego, na wniosek strony, zagranicznych towarów nieoclonionych a w szczególności, gdy urząd celny nie jest upoważniony do odprawy danego towaru.”;

39) w § 104 ust. 9) i 11) otrzymują brzmienie:

„9) Jeżeli obliczenie należności było dokonane według zasad przewidzianych w ust. 5) i 6), a przedsiębiorstwo przewozowe przedstawi Dyrekcji Ceł w ciągu 4 miesięcy od daty otrzymania wezwania (ust. 8) oryginalną fakturę towarową lub jej odpis poświadczony przez wystawcę, na której podstawie byłoby możliwe dokładne określenie przypadających od przesyłki należności celnych i innych, Dyrekcja Ceł może zmienić pierwotne obliczenie i ustalić należności według właściwych pozycji taryfy celnej i wagi. Faktura towarowa lub jej odpis poświadczony przez wystawcę powinna być przedstawiona Dyrekcji Ceł za pośrednictwem urzędu celnego, który wystosował wezwanie płatnicze. W przypadku gdy do niedostarczonego towaru mogłyby być przy ostatecznej jego odprawie przywozowej zastosowane stawki konwencyjne, obliczenie należności celnych według takich stawek może być dokonane po przedstawieniu przez przedsiębiorstwo przewozowe, niezależnie od faktury, prawidłowo wystawionego świadectwa pochodzenia.

11) Wymierzone należności celne i inne powinny być uiszczone przez przedsiębiorstwo przewozowe w ciągu 4 miesięcy od daty otrzymania wezwania urzędu celnego o uiszczenie tych należności (ust. 8), a w przypadkach skorzystania przez przedsiębiorstwo przewozowe z uprawnień wynikających z ust. 9) i 10) niniejszego paragrafu — w ciągu 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Dyrekcji Ceł względnie w ciągu 30 dni od dnia otrzymania decyzji Ministerstwa Skarbu.”;

40) w § 114 ust. 6) i 8) otrzymują brzmienie:

„6) Przedsiębiorstwo, które uzyskało koncesję, obowiązane jest uruchomić skład celny w ciągu jednego roku od daty wydania koncesji. W razie nieuruchomienia składu w tym okresie koncesja traci swą ważność. Przedsiębiorstwo obowiązane jest zawiadamiać Ministerstwo Skarbu o wszelkich zmianach w rejestrze handlowym dotyczących jego przedsiębiorstwa. Zmiana osób wchodzących w skład spółek jawnej i komandytowej, zaś w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zmiana osób w zarządzie spółki, powodują wygaśnięcie kon-

cesji, jeżeli zmiany te zostały dokonane bez uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu.

8) W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia koncesji lub nieprzedłużenia jej ważności albo też likwidacji składu przez przedsiębiorstwo, obowiązane jest ono przewieźć towary pod dozorem celnym do innego publicznego składu celnego lub też spowodować ich ocenie albo wywiezienie z powrotem za granicę. Do wykonania tego obowiązku wyznacza się przedsiębiorstwu odpowiedni termin. W razie niewykonania likwidacji składu w wyznaczonym terminie przewóz towarów do innego składu zarządza Dyrekcja Ceł na koszt przedsiębiorstwa.”;

41) w § 116 ust. 7) otrzymuje brzmienie:

„7) Publiczny skład celny potwierdza na wszystkich egzemplarzach zgłoszenia przyjęcie towaru na skład, po czym potwierdzenie zgłoszenia na skład urząd celny wydaje stronie za pokwitowaniem. W przypadkach gdy wydane stronie potwierdzenie zgłoszenia na skład opiewa na większą partię towaru, strona może za zgodą urzędu celnego wymienić takie potwierdzenie w urzędzie celnym na odpowiednią ilość wyciągów z niego, które powinny być przedstawione przez stronę urzędowi celnemu w trzech jednobrzmiących egzemplarzach. Ogólna ilość towarów wyszczególnionych we wszystkich wyciągach powinna być zgodna z ilością towarów objętych potwierdzeniem zgłoszenia na skład. Potwierdzenie zgłoszenia na skład względnie wyciągi z niego mogą być indosowane (art. 64 ust. 1); indos ten dotyczy wyłącznie uprawnienia do występowania w charakterze strony w myśl prawa celnego.”;

42) w § 117 po ust. 1) dodaje się nowy ust. 1a) w brzmieniu:

„1a) Przedsiębiorca składowy obowiązany jest jednocześnie z uruchomieniem składu celnego dostarczyć do dyspozycji urzędu celnego mieszkania dla funkcjonariuszów celnych, wyznaczonych do sprawowania kontroli celnej w składzie. Mieszkanie dla urzędnika celnego powinno składać się co najmniej z dwóch pokoiów z kuchnią, a dla dozorczy celnego — z jednego pokoju z kuchnią. Zamiast dostarczenia mieszkań przedsiębiorca składowy może wpłacać miesięcznie odpowiedni ekwiwalent w gotówce, ustalany dla poszczególnych przypadków przez Ministerstwo Skarbu. Ustalony ekwiwalent pieniężny przedsiębiorca składowy obowiązany jest wpłacać do kasy urzędu celnego z góry najpóźniej do dnia 8 każdego miesiąca.”;

43) § 121 otrzymuje brzmienie:

„§ 121. Ustalony w art. 68 ust. 1 trzyletni okres przechowywania towarów w publicznym składzie celnym może być na pisemny wniosek stron przedłużony przez urząd celny na jeden rok; na następny okres roczny może przedłużyć przechowanie towarów Dyrekcja Ceł; Minister-

stwo Skarbu może zezwalać na przedłużenie przechowania towarów na dalszy okres.”;

44) w § 122 po ust. 2) dodaje się nowy ust. 3) w brzmieniu:

„3) Przy odprawie towarów, poddanych w składzie celnym przemianom wymienionym w art. 66 ust. 2, na wymierzenie cła według stanu, w jakim towary te znajdują się w czasie rewizji przeprowadzonej celem dokonania odprawy (art. 69 ust. 5), wymagane jest zezwolenie Ministerstwa Skarbu.”;

45) w § 123 wprowadza się zmiany następujące:

a) po ust. 2) dodaje się nowy ust. 2a) w brzmieniu:

„2a) W razie uwzględnienia prośby o wydanie koncesji przedsiębiorca powinien złożyć tytułem gwarancji wykonania warunków koncesji zabezpieczenie, w wysokości ustalonej przez Ministerstwo Skarbu indywidualnie dla każdego prywatnego składu celnego, w zależności od pojemności składu i rodzaju towarów, dla których skład jest przeznaczony.”,

b) ust. 3) otrzymuje brzmienie:

„3) Koncesję wydaje się na okres 3 lat. Na wniosek składnika złożony na 3 miesiące przed upływem okresu ważności koncesji może być ona przedłużana przez Ministerstwo Skarbu na dalsze okresy trzyletnie. Przedsiębiorstwo, które uzyskało koncesję, obowiązane jest uruchomić skład celny w ciągu 3 miesięcy od daty wydania koncesji. W razie nieuruchomienia składu w tym okresie koncesja traci swą ważność. Przedsiębiorstwo obowiązane jest zawiadamiać Ministerstwo Skarbu o wszelkich zmianach w rejestrze handlowym dotyczących jego przedsiębiorstwa. Zmiana osób wchodzących w skład spółek jawnej i komandytowej, zaś w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zmiana osób w zarządzie spółki, powodują wygaśnięcie koncesji, jeżeli zmiany te zostały dokonane bez uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu. Przepisy § 114 ust. 7) i 8) mają analogiczne zastosowanie.”,

c) ust. 5) otrzymuje brzmienie:

„5) Ustalony w art. 71 ust. 4 dwuletni okres przechowywania towarów w prywatnym składzie celnym może być na pisemny wniosek strony przedłużony przez urząd celny na jeden rok; na następny okres roczny może przedłużyć przechowanie towarów Dyrekcja Ceł; Ministerstwo Skarbu może zezwalać na przedłużenie przechowania towarów na dalszy okres.”;

46) § 125 otrzymuje brzmienie:

„§ 125. 1) Zwolnienie od cła towarów zwróconych z zagranicy może nastąpić na wniosek eksportera pod warunkiem udowodnienia w sposób niewątpliwy, że towary te zostały wywiezione z kraju, że za granicą nie weszły do

wolnego obrotu i że przed wywiezieniem za granicę znajdowały się w kraju w wolnym obrocie.

2) Jako dowód, że zwrócone towary nie weszły za granicą do wolnego obrotu, może służyć poświadczenie zagranicznego urzędu celnego lub publicznego przedsiębiorstwa przewozowego.

3) Towary, które weszły za granicą do wolnego obrotu, mogą być przy powrotnym przywozie do kraju zwolnione od cła na wniosek eksportera w zasadzie tylko wówczas, gdy powrotny przywóz nastąpił przed upływem jednego roku od dnia wywozu. Towary, które weszły za granicą do wolnego obrotu i zostały przywiezione z powrotem do kraju po upływie jednego roku od dnia wywozu, mogą być zwolnione od cła tylko w przypadkach wyjątkowych, gdy za zwolnieniem przemawiają poważne względy słuszności.

4) Przepisy ust. 1) i 2) niniejszego paragrafu mają zastosowanie również do towarów wywiezionych za granicę omyłkowo.

5) Towary, które były wywiezione za granicę ze zwolnieniem od opłat monopolowych i podatków pośrednich, mogą być zwolnione od cła przy powrotnym przywozie z zachowaniem jednak przepisów o opłatach monopolowych i podatkach pośrednich.”;

47) § 126 otrzymuje brzmienie:

„§ 126. 1) O zwolnieniu od cła przywożonych z powrotem z zagranicy towarów krajowych, przy których wywozie strona korzystała z pomocy finansowej stosowanej przez Państwo, decyduje Ministerstwo Skarbu. Również Ministerstwo Skarbu decyduje o zwolnieniu od cła w przypadkach, gdy powrotny przywóz towarów, które weszły za granicą do wolnego obrotu, następuje po upływie jednego roku od dnia wywozu (§ 125 ust. 3), chociażby towary te nie korzystały przy wywozie z pomocy finansowej.

2) Przywożone z powrotem z zagranicy towary, które nie weszły za granicą do wolnego obrotu, z wyjątkiem towarów, przy których wywozie strona korzystała z pomocy finansowej, mogą zwalniać od cła urzędy celne, jeżeli towar został zwrócony w ciągu jednego roku od dnia wywozu. Również urzędy celne zwalniają od cła we własnym zakresie krajowe towary w ruchu podróży i w małym ruchu granicznym, chociażby były w wolnym obrocie za granicą, jeżeli nie ma wątpliwości, że towary te są pochodzenia krajowego. Ministerstwo Skarbu może ponadto upoważnić urzędy celne I klasy do zwalniania od cła we własnym zakresie drobnych zwrotnych przesyłek, które bądź korzystały przy wywozie z pomocy finansowej, bądź też weszły za granicą do wolnego obrotu.

3) W innych przypadkach poza wymienionymi w ust. 1) i 2) mogą zwalniać od cła zwrotne towary Dyrekcje Ceł.

4) Pozwolenie na zwolnienie od cła towarów zwrotnych, od których przy wywozie uiszczono cło wywozowe, jest jednocześnie pozwoleniem na zwrot cła wywozowego.”;

48) w § 127 wprowadza się zmiany następujące:

a) ust. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) Zgłoszenie towarów przy powrotnym przywozie z zagranicy następuje na piśmie na formularzu według wzoru Nr 7, z wyjątkiem powrotnego przywozu towarów krajowych w ruchu podróźnych i małym ruchu granicznym, w których to przypadkach ma zastosowanie zgłoszenie ustne.”;

b) po ust. 3) dodaje się nowy ust. 4) w brzmieniu:

„4) Gdy przy wywozie towaru za granicę strona uzyskała osobne zaświadczenie wywozu krajowego opakowania (§ 80 ust. 1), to w razie powrotnego przywozu do kraju wywiezionego towaru obowiązana jest zwrócić takie zaświadczenie jednocześnie ze zgłoszeniem zwrotnego towaru do odprawy przywózowej.”;

49) w § 128 ust. 2) otrzymuje brzmienie:

„2) Towary zwrócone z zagranicy urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej i wewnętrznej celem stwierdzenia ich tożsamości z towarami wywiezionymi z wolnego obrotu w kraju.”;

50) w § 129 wprowadza się zmiany następujące:

a) ust. 4) i 7) otrzymują brzmienie:

„4) Pozwolenia na wywóz towarów pozostających pod kontrolą urzędu celnego udziela urząd celny we własnym zakresie. Jeżeli należności celne zostały uiszczone, podlegają one zwrotowi po wywiezieniu towaru.

7) Pozwoleń na powrotny wywóz według ust. 6) pp. a) i b) udzielają Dyrekcje Ceł, a według ust. 6) p. c) — Ministerstwo Skarbu, przy czym w przypadkach oznaczonych pod pp. a) i c) wniosek o powrotny wywóz powinien być złożony w ciągu 3 miesięcy, licząc od dnia uiszczenia należności celnych, a w przypadku oznaczonym pod p. b) — w ciągu miesiąca, licząc od dnia uiszczenia należności celnych.”;

b) po ust. 7) dodaje się nowy ust. 7a) w brzmieniu:

„7a) Gdy sprowadzony towar miał wady ukryte, które mogły wyjść na jaw dopiero po dłuższym jego używaniu, pozwolenie na powrotny wywóz może być udzielone również na skutek wniosku złożonego po upływie 3-miesięcznego terminu, ustalonego w ust. 7). W tych przypadkach o udzieleniu pozwolenia na powrotny wywóz decyduje Ministerstwo Skarbu.”;

51) w § 142 ust. 2) otrzymuje brzmienie:

„2) Wymierzone od przesyłek należności celne i inne (art. 43 ust. 3) zarząd pocztowy uiszcza zarządowi celnemu. Adresaci wpłacają wymierzone należności celne i inne zarządowi pocztowemu przy odbiorze przesyłek. Przypadki, w których adresaci wpłacają wymierzone należności celne i inne bezpośrednio do kasy urzędu celnego, określa instrukcja pocztowo-celna.”;

52) w § 144 po ust. 1) dodaje się nowy ust. 1a) w brzmieniu:

„1a) Należności celne, wymierzone od przesyłek wywożonych za granicę, nadawca wpłaca zarządowi pocztowemu przy nadawaniu przesyłek do wywozu. Należności te zarząd pocztowy wpłaca zarządowi celnemu. Przypadki, w których nadawcy wpłacają wymierzone należności celne bezpośrednio do kasy urzędu celnego, określa instrukcja pocztowo-celna.”;

53) w § 152 ust. 4) otrzymuje brzmienie:

„4) Dyrekcje Ceł mogą zarządzić, aby statki do pewnej pojemności lub nośności, znajdujące się na wodach granicznych, pozostawały w porze nocnej lub podczas ich nieużywania pod zamknięciem uniemożliwiającym ich uruchomienie lub pod specjalnym dozorem celnym.”;

54) w § 165 w ust. 4) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Przepisy art. 65 ust. 2) i § 117 ust. 2) — 5) mają zastosowanie.”;

55) w § 208 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 1) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Na przekazanie towarów po upływie tego okresu mogą zezwalać w przypadkach zasługujących na uwzględnienie Dyrekcje Ceł.”;

b) w ust. 4) skreśla się wyrazy: „do Ministerstwa Skarbu”;

56) w § 209 ust. 1) i 2) otrzymują brzmienie:

„1) W przypadkach, gdy odprawione warunkowo towary nie zostały w ustalonym terminie przywiezione z zagranicy lub wywiezione za granicę, pobiera się odsetki (karę) za zwłokę (art. 117), poczynwszy od dnia dokonania warunkowej odprawy, w wysokości 0,75 % miesięcznie od wymierzonych należności celnych.

2) Obowiązek płacenia odsetek za zwłokę ciąży na osobie, która zobowiązana jest do uiszczenia należności celnych i innych za warunkowo odprawione towary.”;

57) w § 210 ust. 2) otrzymuje brzmienie:

„2) Na wniosek strony, złożony najpóźniej w przeddzień przetargu, Urząd Celny może odroczyć sprzedaż towarów na okres do 6 miesięcy od daty, w której należności celne powinny być uiszczone. Na odroczenie sprzedaży na dalsze 6 miesięcy mogą zezwalać Dyrekcje Ceł. W przypadkach wyjątkowych Ministerstwo Skarbu może zezwolić na odroczenie sprzedaży na dalszy okres czasu. Towary, których sprzedaż odroczone, mogą być przechowywane przez czas odroczenia w magazynach lub składach celnych.”;

58) w § 211 wprowadza się zmiany następujące:

a) ust. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) Od niedoborów celnych nie uiszczonych przez stronę w ciągu 30 dni po dniu doręczenia jej wezwania płatniczego pobiera się po upływie tego okresu odsetki (karę) za zwłokę (art. 121 ust. 4) w wysokości 0,75 % miesięcznie od niedobranej sumy należności celnych.”;

b) po ust. 1) dodaje się nowy ust. 1a) w brzmieniu:

„1a). W razie zmiany wezwania płatniczego, wyrażającej się w obniżeniu lub podwyższeniu wykazanej w wezwaniu kwoty niedoboru, odsetki za zwłokę pobiera się:

a) przy obniżeniu kwoty niedoboru — od obniżonej kwoty za czas, licząc od upływu 30-dniowego terminu po dniu doręczenia stronie pierwotnego wezwania płatniczego,

b) przy podwyższeniu kwoty niedoboru — od podwyższonej kwoty niedoboru za czas, licząc od upływu 30 dni po dniu doręczenia stronie sprosłowania wezwania płatniczego, do tego zaś czasu — od kwoty niedoboru wykazanego w pierwotnym wezwaniu.”;

59) w § 214 ust. 2) i 3) otrzymują brzmienie:

„2) O umorzeniu należności i niedoborów celnych w wysokości ponad 1 zł do 500 zł decydują Dyrekcje Ceł.

3) Sprawy umorzenia należności i niedoborów celnych, których wysokość przekracza 500 zł, powinny być przedstawione do decyzji Ministerstwa Skarbu wraz z wynikiem przeprowadzonego dochodzenia i wnioskiem Dyrekcji Ceł.”;

60) w § 228 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 4) pkt c) otrzymuje brzmienie:

„c) ciała sypkie i płynne powinny być wysyłane w naczyniach blaszanych lub szklanych, o wadze nie mniej jak 150 — 200 g; spirytus i napoje, zawierające alkohol, w ilości nie mniej niż 400 cm³, inne płyny zawierające alkohol w ilości nie mniej niż 50 cm³; naczynia powinny być zamknięte i zapieczętowane lakiem; do naczyni przymocowuje się kartki w sposób wskazany w ust. 3);”;

b) w ust. 5) dodaje się na końcu nowe zdanie w brzmieniu:

„Strona nie może rościć pretensji do Skarbu Państwa z powodu zużycia próbek do celów badania towarów.”;

61) W załączniku I do § 5 ust. 4) „Zakres uprawnień urzędów celnych II klasy do odprawy celnej przywózowej” dodaje się po pkt 6), nowy pkt 7) w brzmieniu:

„7) W przypadkach, gdy chodzi o towary przeznaczone do własnego użytku osób lub przedsiębiorstw, Ministerstwo Skarbu może zezwalać na odprawę przez urzędy celne II kl. również innych towarów niż wymienione w tabeli oraz na niestosowanie do towarów, objętych tabelą, ograniczeń przewidzianych w pkt 2 lit. a). Warunki ustalone w pkt 6 mają zastosowanie.”;

62) Załącznik V do § 48 ust. 5), zawierający wykaz danych, które mogą być pominięte przy szczegółowym zgłoszeniu towarów do odprawy celnej przywózowej, uzupełnia się przez dodanie po pozycji 59 taryfy celnej — pozycji 60 p. 2 uwaga 1 w brzmieniu:

„60 p. 2 uwaga 1 banany bez wskazania liter.”;

§ 2. Przy powrotnym wywozie towarów, odprawionych w czynnym obrocie uszlachetniającym i reparacyjnym przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia oraz przy powrotnym przywozie towarów, odprawionych w biernym obrocie uszlachetniającym i reparacyjnym przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, opłaty manipulacyjne pobiera się według norm dotychczas obowiązujących.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1939 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*